

Jutjat d'Instrucció 13 de Barcelona

~~D. P. núm. 118/2017-D~~

 Jutjat d'Instrucció
núm. 13
de Barcelona

31 JUL. 2017

Registre d'entrada

Hora:

RAFAEL TAULERA SALVADOR
Procurador dels Tribunals
Barcelona, L'Hospitalet de Ll. i Gavà
Castillejos 258 3er 4a
08025 Barcelona
Tel. 934364890 Fax 934334857
rafaeltaulera@telefonica.net

AL JUTJAT D'INSTRUCCIÓ 13

RAFAEL TAULERA SALVADOR, procurador dels Tribunals i de **LLUIS SALVADÓ TENESA**, tal com consta acreditat en les diligències a dalt referenciades, davant del Jutjat comparec i com millor procedeix en dret, DIC:

Que en data 27 de juliol ens ha estat notificada interlocutòria d'aquest Jutjat de data 21 de juliol de 2017 i, mitjançant aquest escrit, aquesta part formula **RECURS D'APEL·LACIÓ DIRECTA** contra l'esmentada interlocutòria, per la qual s'acorda prorrogar el secret de les actuacions durant un mes a comptar des de la data de la notificació, d'acord amb les següents

AL·LEGACIONS

PRIMERA. La interlocutòria de data 21 de juliol, objecte d'aquest recurs, diu el següent:

“Que en el dia d'avui, encara no s'han dut a terme íntegrament les diligències d'investigació acordades en la interlocutòria d'admissió de la querella de 7 de març 2017 i, tenint en compte els raonaments exposats en la interlocutòria de 28 de març passat, i les circumstàncies que, si els

querellats les coneguessin, podrien frustrar la finalitat de la investigació, tenint en compte les possibilitats que l'article 302 LECrim ofereix a l'instructor perquè, fins i tot d'ofici, pugui declarar totalment o parcialment secretes les actuacions per a totes les parts que compareguin, procedeix acordar el secret pel termini màxim d'un mes i alçar-lo, necessàriament, amb 10 dies d'antelació a la conclusió de la causa”.

Atès que la interlocutòria esmentada es remet a la de data 28 de març de 2017, cal recordar què deia la interlocutòria inicial que decretava el secret de les actuacions:

“que donada la naturalesa dels fets i la necessitat de practicar diligències en les quals la discreció resulta fonamental perquè puguin aconseguir un resultat adequat, sent necessari prevenir una situació que pugui comprometre de forma greu el resultat de la investigació i, per la rellevància pública dels investigats, el bon nom i crèdit personal dels quals cal preservar perquè no es vegin seriosament compromesos davant la publicitat que uns i altres poguessin oferir, resulta procedent en aquesta causa acordar, a l'empara del que disposa l'art. 302 de la LECrim, declarar totalment secreta la causa, pel termini d'un mes i per a totes les parts, amb la finalitat de prevenir que el resultat de la investigació pugui ser greument alterat i pertorbat”.

Resulta sorprenent que el Jutjat al qual em dirigeixo justifiqui, per acordar el secret, que ho fa per preservar el bon nom i el crèdit personal dels denunciats perquè es podrien veure seriosament compromesos davant la publicitat.

Que no dubti ningú, que amb cautela o sense, el bon nom dels investigats i, concretament del Sr. Salvadó, a qui represento, està absolutament salvaguardat. I és que, en realitat, es fa difícil creure que aquest sigui el millor argument per preservar els objectius que pretén el jutge instructor. En qualsevol cas, resulta irònic que sigui el mateix Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) qui, en una piulada del passat 27 de juliol, digués els noms dels investigats, exposant-los públicament: *“instrucció 13 BCN instrueix querella on consten com a investigades Santiago Vidal, Carles Viver Pi-Sunyer i Josep Lluís Salvadó”*.

Tampoc entenem que el secret de les actuacions sigui adequat per mantenir la “discreció” al·legada per a la pràctica de les diligències, quan la línia d’investigació del Jutjat es va coneixent pels mitjans de comunicació, per causes que, per descomptat, no són imputables a la defensa. Sabem, doncs, que la Guàrdia Civil ha requerit documentació al TNC referent a l’acte que va organitzar “Junts pel Sí” relacionat amb el referèndum i que el mateix cos policial ha citat a declarar diversos funcionaris, concretament i segons diu la premsa, per ser interrogats com a testimonis amb relació als preparatius del referèndum, el Sr. Joaquim Nin (secretari general de Presidència), el Sr. Jordi Graells (director d’Atenció Ciutadana), el Sr. Joan Ignasi Elena (portaveu del Pacte Nacional pel Referèndum) i el Sr. Jaume Clotet (director general de Telecomunicacions). Pel que fa al Sr. Clotet (i sempre segons es diu en els mitjans de comunicació) la Guàrdia Civil li ha comunicat que està “investigat” per sedició.

Si aquests motius no fossin prou per reclamar l’aixecament urgent del secret de les actuacions, el que ens ha causat absolut desconcert és que el TSJC hagi “aclarit” amb una nota que: *“les diligències que realitza la*

Guàrdia Civil són diligències de policia judicial i no sol·licitades pel magistrat instrucció 13”.

¿Per què les citacions dels testimonis declarants emanades de la Guàrdia Civil (segons es desprèn del que s’ha publicat) portaven com a ordenant de les citacions el Jutjat d’Instrucció número 13? Si no hagués estat per la publicitat (que es vol evitar), ara no podríem saber que, suposadament, la Guàrdia Civil està investigant també pel seu compte, tot i que enquadra les seves perquisicions en el marc d’un procediment obert i en secret del Jutjat d’Instrucció 13, sense el suposat coneixement d’aquest. No sabem encara, però, si l’actuació de la policia judicial té l’aval del magistrat. En tot cas, ja avancem que, amb aval judicial o sense, el resultat és el mateix. El jutge ha delegat a la policia judicial la investigació dels fets que configuraven la querella, i la investigació es desvia ara a la d’una causa general sense timó judicial i sense les garanties que això comporta.

A ningú hauria de sorprendre, després del que ha esmentat i publicat el TSJC, que la discreció que reclama el Jutjat per poder investigar ens provoqui una greu preocupació, perquè les garanties d’un *procés just* que tot investigat ha de tenir preservat estan ara en “suspens”, tot vulnerant el dret de defensa del 24 CE i article 6 CEDH. A hores d’ara, i mentre ningú no digui el contrari, tenim una Guàrdia Civil que investiga practicant diligències tan essencials com són les testificals, sota el paraigua del Jutjat d’Instrucció número 13, sense que hagin estat sol·licitades pel jutge titular de la instrucció.

I és que, mentre la causa continua en secret, la Guàrdia Civil, amb el beneplàcit o sense del magistrat instructor, en citar a declarar com a testimonis per ser interrogats amb relació amb determinats extrems

relacionats amb el referèndum, no només minva els drets d'aquesta defensa, que no pot intervenir en els interrogatoris, sinó també els dels interrogats, a alguns dels quals, després que se'ls hagin llegit les obligacions que té tot testimoni, com és dir la veritat, i com s'ha publicat, se'ls ha canviat la condició a "investigat", perquè així ho va acordar pel seu compte –segons el que es dedueix– la Guàrdia Civil. Òbviament, s'ha d'interpretar així després de la nota del TSJC.

Només la transparència en la investigació judicial pot garantir que el procés judicial no es desvia en cap cas del motiu pel qual es va obrir. I és que la "publicitat" hi ha de ser i és la regla general, absolutament necessària per a una defensa eficaç i en igualtat de condicions, motiu pel qual s'emmarca dins del dret de defensa de l'art. 24 CE.

SEGONA. INEXISTÈNCIA DE CONCRECIÓ DE LA IMPUTACIÓ I INFORMACIÓ DELS SEUS TERMES

S'entendrà la inquietud d'aquesta defensa perquè el retard en la imputació es pugui aprofitar per dur a terme diligències d'investigació d'amagat de l'investigat, i també que la demora en la comunicació de la imputació judicial, amb la causa encara secreta, es pugui entendre com un senyal o indicador que ens trobem realment davant una "causa general".

Si el que defineix una causa general –tal com indica l'autora Marien Aguilera Morales al manual *Proceso penal y causa general*– és la indeterminació dels fets que són objecte d'investigació delictiva (o determinada per raó del subjecte), podria ser un indicati que hi ha causa

general que la informació de la imputació judicial a l'investigat es retardi al final de les investigacions.

La imputació judicial compleix diverses funcions, com són:

1. Concretar l'element subjectiu de l'objecte processal.
2. Servir de pressupòsit per a l'obertura del judici oral, ja que ningú podrà ser acusat sense abans declarar com a "investigat".
3. Delimitar inicialment els fets que s'atribueixen al subjecte investigat.

És aquest tercer objectiu el que posa de manifest la relació, en determinats casos, entre la imputació tardana i l'existència d'una causa general. La delimitació inicial dels fets objecte d'investigació i la comunicació a l'investigat serveixen, sens dubte, com a instrument de control per evitar les causes generals. Ara bé, el trasllat de la imputació a l'investigat ha de ser de "tots" els fets en els quals suposadament pugui haver participat, i sempre que la investigació posterior ho sigui respecte d'aquests fets concrets.

TERCERA. PRINCIPI D'INTERVENCIÓ INDICIÀRIA, LEGALITAT I INTERDICCIÓ DE L'ARBITRARIETAT DELS PODERS PÚBLICS

Seguint l'autora esmentada, la funció encomanada als òrgans públics per investigar fets delictius que es poguessin haver comès i les persones que puguin ser-ne responsables, lluny de ser una funció absoluta, es troba sotmesa a certs límits. El principi d'intervenció indiciària actuaria com una garantia constitucional implícita, inherent a la noció d'estat de dret, i es troba en la pròpia essència dels drets fonamentals o, més exactament, en

l'essència dels drets fonamentals que es puguin veure afectats per una investigació oficial dels fets delictius. El contingut d'aquesta garantia es traduiria en la impossibilitat de restringir tals drets llevat que existissin indicis de criminalitat que en legitimessin la ingerència.

Actualment, i en representació de la defensa del Sr. Lluís Salvadó, desconeixem quins són els indicis i per què el secret de les actuacions és necessari per investigar-los. Cal tenir en compte que, precisament en la querella, se li atribueixen al Sr. Salvadó suposades manifestacions públiques, de manera que encara s'entén menys que calgui investigar en secret quan tota l'actuació del meu representat és i sempre ha estat presidida per la transparència i sense ocultar res del seu pensament, en definitiva, "polític".

Es vulnera el principi de legalitat i el principi d'interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics, consagrats a l'art. 9.3 CE, quan les investigacions en la fase d'instrucció no són ordenades per esbrinar els fets que van justificar l'obertura del procediment incoat a l'efecte.

I, de fet, és indiferent d'on prové la causa general (jutge, fiscal o policia), ja que, per se, implica necessàriament la vulneració del dret a la defensa i a un procés just amb totes les garanties. En cap cas el Sr. Salvadó –ni cap altra persona– mereix que els poders públics el sotmetin indiscriminadament a una investigació prospectiva i genèrica.

I no estem dient que no sapiguem que de vegades cal limitar determinats drets fonamentals, quan altres drets també dignes de protecció així ho aconsellin, sinó que les investigacions generals estan del tot proscrietes – com tot apunta que ho podria ser aquesta –, sense coneixement dels fets

aparentment delictius que se li atribueixen concretament al meu representat i sense conèixer tampoc l'activitat investigadora que duen a terme la policia i el Jutjat d'Instrucció número 13, més enllà del que se sap pel que ha publicat la premsa. En tot cas, hi ha prou motius per témer que podríem estar davant la possible inconstitucionalitat del que s'ha practicat i del mateix procediment penal.

El que volem dir, sense embuts, és que s'estaria fent un ús irregular del procediment penal si el que s'estigués tramitant fos per esclarir qualsevol fet criminal (sense el marc del procediment incoat) que se sospités que han pogut cometre els investigats o els que encara no en són. S'aniria tramitant la causa, amb l'objectiu de descobrir indiscriminadament possibles fets, sense que tingués per objectiu comprovar el fet suposadament delictiu, segons l'instructor, pel qual concretament es va obrir la investigació judicial.

Si el secret de les actuacions ja suposa una vulneració del dret de defensa, quan, a més, no està prou motivat ni justificat per un judici de proporcionalitat (no es permet que la defensa participi en la fase d'investigació i instrucció), s'agreuja aquesta vulneració si l'actuació jurisdiccional i policial està presidida per una intenció inquisitiva.

I lamentem haver de ser així de clars en aquestes manifestacions però, pel que se sap pels mitjans de comunicació, actualment pot estar en dubte la imparcialitat de la qual hauria de presumir tota investigació judicial. La delegació de la instrucció a la Guàrdia Civil, que pren la decisió unilateral de prendre declaracions a testimonis que després canvia en alguns casos a la condició d'investigats, implica el no-control de la instrucció i justifica,

al nostre parer, el nostre temor, els nostres pitjors presagis en el resultat de la investigació i la nostra queixa.

Volem insistir enèrgicament que el que fa “general” una causa és el caràcter “prospectiu”, que permet considerar les causes generals com un fenomen vulnerador de drets fonamentals.

El secret de les actuacions no pot emparar investigacions merament prospectives, ni es pot acordar per satisfer la genèrica necessitat de prevenir o descobrir possibles delictes en general o per comprovar sospites, sense base objectiva, que surtin dels encarregats de la investigació, una exclusió que s'estén també a les hipòtesis subjectives, meres suposicions i conjectures, ja que, si passa altrament, quedaria materialment buit de contingut el dret implicat. La presa de declaracions a determinats testimonis per voluntat unilateral de la Guàrdia Civil amb l'afany de descobrir la possible implicació en un fet delictiu sense tenir-ne indicis així ens ho demostraria.

Ja avancem també que si el que apuntem es revela com a cert ja no estariem reclamant la nul·litat de determinades actuacions sinó fins i tot del mateix procés penal.

El cert és que mentre el Jutjat d'Instrucció número 13 no aclareixi l'actuació de la Guàrdia Civil i, per tant, l'empari, hem de presumir que el risc d'estar ja en una causa general és més que probable. De fet, el que ens resulta incomprendible és que no sigui el magistrat qui citi a declarar els testimonis que consideri segons els fets investigats i és del tot inadmissible que, en tot cas, no sigui el magistrat qui ordeni practicar a la policia judicial

les diligències escaients, sota el seu control i supervisió, com a màxim responsable de la investigació judicial.

No només sembla que això no ha passat, sinó que el divendres vàrem tenir coneixement que continuaven les citacions de testimonis a la Guàrdia civil, sense saber què es pretén, qui les ordena, i per què el magistrat d'instrucció 13 no ordena d'immediat aturar la investigació unilateral de la policia judicial quan és ell qui ha d'acordar tota diligència d'investigació, sobretot quan ja ha tingut coneixement (com així ho demostra la nota del TSJC) que la policia ha practicat diligències d'investigació pel seu propi compte, a l'empara de les diligències 118/2017-D.

El secret de les actuacions ha afectat ja seriosament el dret de defensa regulat en l'art. 118 de la LECrim (dret al coneixement de la infracció penal, al coneixement de les actuacions, a la intervenció en el procés penal, etc.). I no considerem un argument contrari a l'aixecament del secret que se'ns contesti que quan s'aixequi el secret aquesta part podrà disposar de tot el que s'ha practicat i fer valdre tal dret constitucional. Òbviament que això és formalment així, però materialment la investigació ja estarà orientada amb el que s'hagi practicat sense contradicció de les defenses, haurà desplegat uns efectes que en el cas d'haver-los permès d'intervenir de ben segur que no es produirien de la mateixa manera.

En definitiva, la pròrroga acordada està impeding conèixer quins elements i indicis concrets hi ha sobre el Sr. Salvadó i articular la defensa per poder desvirtuar-los, sobretot tenint en compte que el Sr. Lluís Salvadó no ha comès cap dels delictes esmentats en la querella interlocutòria.

La regla general al nostre procés és la publicitat, que permet a la defensa tenir coneixement i participar de les actuacions. El secret de les actuacions suposa una excepció que exigeix una interpretació restrictiva i motivada en tant que afecta l'exercici de drets fonamentals.

Per tot l'esmentat, és del tot imprescindible que s'aixequi el secret de les actuacions, per permetre que la defensa participi en la instrucció i tingui accés a tot el material i la documentació que obri en la causa.

I per tot això,

AL JUTJAT DEMANO PER A L'AUDIÈNCIA PROVINCIAL: Que, havent presentat aquest escrit, s'admeti, tingui per interposat RECURS D'APEL·LACIO DIRECTA contra la interlocutòria de 21 de juliol de 2017, tingui per efectuades les manifestacions que conté aquest escrit i iniciï el tràmit oportú tot elevant les actuacions a l'Audiència Provincial de Barcelona perquè, després dels tràmits legals oportuns, dicti la corresponent resolució revocant la interlocutòria esmentada, aixecant el secret de les actuacions.

ALTRESSÍ DIC: Que, perquè el recurs se sustenti, cal que es lliurin els següents particulars: querella criminal interposada per Vox España de 24 de febrer de 2017, interlocutòria de 27 de març de 2017, 28 de març de 2017 i de 21 de juliol de 2017 del Jutjat d'Instrucció número 13 de Barcelona.

AL JUTJAT DEMANO: Que acordi de conformitat amb el que se sol·licita als efectes legals oportuns.

Barcelona, 29 de juliol de 2017

Núria Martí Garcia-Milà

Rafael Taulera Salvador